

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 114/03-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júna 2003 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. V. H., bytom M., vo veci porušenia jeho základného práva na zákonného sudcu a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Michalove pod sp. zn. 11 C 332/98 a na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 14 Nc 53/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. V. H. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. mája 2003 doručené podanie JUDr. V. H. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom M., označené ako „Ústavná sťažnosť na prietahy konania zo strany Okresného súdu Michalovce v konaní číslo: 11 C 332/98“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na zákonného sudcu a na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 11 C 332/98 a na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 14 Nc 53/01.

Sťažovateľ požadoval rozhodnutie, ktorým by ústavný súd zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 14 Nc 53/01, prikázal okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. 11 C 332/98 konal bez ďalších prietáhov, a napokon aby mu priznal finančné zadosťučinenie vo výške 100 000 Sk, ako aj náhradu trov konania.

Zo sťažnosti sťažovateľa, ako aj z priloženého uznesenia krajského súdu sp. zn. 14 Nc 53/01 z 30. novembra 2001 vyplynulo, že sťažovateľ v konaní pred okresným súdom vedenom pod sp. zn. 11 C 332/98 zastupoval navrhovateľov B. S. a spol. v konaní o určenie vlastníckeho práva. V napadnutom uznesení krajského súdu sa rozhodlo, že sudcovia okresného súdu sú z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčení a vec sa prikazuje na rozhodnutie Okresnému súdu Rožňava. K tomuto rozhodnutiu došlo na základe vyjadrenia sudcov okresného súdu jednak vzhľadom na ústavnú sťažnosť sťažovateľa proti okresnému súdu, ako aj vzhľadom na jeho urážky voči sudcom okresného súdu, pre ktoré sa cítia byť voči nemu zaujatí.

Podľa sťažovateľa „žiaden súd sa nemôže zbaviť zodpovednosti za dĺžku konania poukazovaním na správanie sa účastníka konania, resp. jeho právneho zástupcu vymyslenými tvrdeniami (písomnými vyjadreniami), resp. spochybňovaním svojej nezaujatosti zákonným sudcom svojimi subjektívnymi názormi, postojmi, pocitmi a motívmi“, v dôsledku čoho „vzniesli svoje námietky zaujatosti ... aj keď im táto vec nebola pridelená na prejednanie a rozhodnutie“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Berúc do úvahy uvedené kritériá ústavný súd preskúmal sťažnosť sťažovateľa a po jej predbežnom prerokovaní ju bol nútený odmietnuť ako podanú zjavne neoprávnenou osobou. Pri svojom rozhodnutí ústavný súd zbral do úvahy skutočnosť, že v označenom súdnom konaní pred okresným súdom sťažovateľ nie je jeho účastníkom, ale vystupuje v ňom ako právny zástupca účastníkov. V okolnostiach prípadu sú účastníkmi konania sp. zn. 11 C 332/98 pred okresným súdom B. S. a spol. V dôsledku uvedeného preto sťažovateľ nemohol byť napadnutým postupom okresného súdu a rozhodnutím krajského súdu ani dotknutý vo svojich základných právach. Ústavný súd už tiež rozhodol, že „Sťažovateľa ako splnomocneného zástupcu účastníka konania nemožno považovať za účastníka konania, ktorý by bol z hľadiska čl. 48 ods. 2 ústavy priamo dotknutý postupom súdu“ (I. ÚS 93/03, II. ÚS 113/02). Uvedené sa vzťahuje aj na čl. 48 ods. 1 ústavy.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2003